

De advent is in het christendom de benaming voor de aanloop periode naar kerst. In de adventsperiode bereiden christenen zich voor op het kerstfeest, het feest waarbij de geboorte van Jezus wordt gevierd. De naam advent komt van het Latijnse woord *adventus*, dat komst betekent.

Eenvoudig gerekend begint de advent vier zondagen voor Kerstmis, dus op de eerste zondag na 26 november en eindigt op 24 december bij het avondgebed. *Hierdoor is de lengte van de adventsperiode verschillend, maar telt wel altijd vier zondagen.*

De liturgische kleur in de adventsperiode is *paars*, de kleur van boete en inkeer. Op de derde zondag van de advent, Gaudete, kan de kleur *roze* gebruikt worden om het feestelijke karakter van deze zondag weer te geven. Iedere zondag heeft een eigen naam:

Levavi	<i>Ad te levavi animam meam.</i> Tot u heb ik mijn ziel opgeheven
Populus Sion	Volk van Sion
Gaudete	Verheugt u
Rorate	<i>Rorate caeli desuper, et nubes plúant jústum:</i> Dauwt, hemelen, van boven, gij, wolken, beregene de rechtvaardige.

Wanneer de viering van de advent in de Kerk voor het eerst werd geïntroduceerd, kan niet met zekerheid bepaald worden. De advent wordt voor het eerst vermeld in een boek van Gregorius van Tours (ca. 538-594), die schrijft dat St. Pepetuuus, rond 480 een vastentijd van drie weken voorafgaand aan kerstmis had ingesteld. Of dit een nieuw gebruik was dan wel de bekrachtiging van een bestaande regeling is onduidelijk.

De advent periode wordt symbolisch zichtbaar gemaakt door een kaarsenstandaard of een adventskrans waarop vier kaarsen staan. Elke zondag wordt een extra kaars aangestoken. Op de laatste zondag voor kerst branden dan alle kaarsen.

Diversiteit

In de loop der eeuwen zijn er in de diverse christelijke stromingende kleine verschillen in de rituelen ontstaan om zich voor te bereiden op het feest waarbij de geboorte van Jezus wordt gevierd. Zo begint bij de oosters-orthodoxe kerken eerder en telt strikt 40 dagen. In enkele gebieden zijn er tradities van zes adventszondagen in plaats van vier. Bijvoorbeeld in het aartsbisdom Milaan en in de orthodoxe kerken. Daar zie je dan ook adventskransen met zes kaarsen.

Sommigen zien een verwantschap van de adventskrans met de kaarsen in het jodendom, die in dezelfde periode steeds een kaars meer aansteken.

Adventskrans

De adventskrans is uit het Duitse taalgebied overgewaaid en werd bedacht door de Lutherse theoloog Johann Hinrich Wichtern (1808–1881). Hij ving veel kinderen op uit armoedige gezinnen. De kinderen vroegen vaak wanneer het eindelijk kerst was. In 1839 besloot hij uit een houten wiel een krans te maken met vier grote en 24 kleine kaarsen. Voor elke adventszondag werd een grote kaars aangestoken en voor elke andere dag een kleine. Sinds 1860 wordt de adventskrans met dennengroen versierd. In katholieke kringen is het de traditie dat de derde adventskaars roze is, dit als verwijzing naar de groeiende vreugde. De protestantse kerk van Noorwegen heeft deze traditie ook.

Adventskalender

Thuis wordt in sommige streken een adventskalender gebruikt, die begint op de eerste Adventszondag of op 1 december. Vaak bevat die voor elke dag een doosje of een luikje, waarvan er elke dag eentje mag worden geopend door de kinderen. Er zit dan een chocolaatje of een klein stukje speelgoed in.